

Ἡ ἀρχὴ μου εἶναι νὰ μὴν ἔχω κάμμιαν ἀρχήν.

ΔΙΑΡΚΕΣ

Ο ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΕΡΒΕΡΗΣ

εἶναι ὁ μόνος συντάκτης τοῦ ΠΑΛΗΑΝΘΡΩΠΟΥ καὶ εἰς αὐτὸν πρέπει νὰ στέλνονται οὐλα τὰ γράμματα τῶν ἐπιστολῶν.

Συδρομή, γιὰ τὴν Ἑλλάδα 12 δρ. καὶ γιὰ τοὺς ὄξω ἀπὸ ὄξω Ἑλληνας 15 δρ. προπληρωτέας. Κάθε παράπονο κάθε πολίτου τυπώνεται τῆς δωρεᾶς μόνο ἢ γνωστοποιήσεις πληρώνουν 50 λεπτὰ τὴν ἀράδα γιὰ τὴν κάθε φορά.

Ἀθήναι, 24 Ἰουνίου 1885

Ἄρ. 140+138+100

Οἱ Βούλγαροι

πῆγαν στὴ Σάνθη σὲ ἓνα χωριὸ κεῖ κοντὰ στὴ Μπόλη καὶ ἔχοντες ἐπὶ κεφαλῆς τὸν παπᾶ τους μὲ μιὰ ποτύλια ρακὶ στὰ χέρια ἔπεσαν σὰν ἀγριάνθρωποι καὶ ἐχάλασαν θεμελιόθει, τὸ σχολειὸ μας σὰν νὰ τοὺς εὐγαζε τὰ μάτια.

Τὰ μέσα μὲ τὰ ὁποῖα μᾶς πολεμοῦν οἱ βούλγαροι εἶναι ὅσο ἀπάνθρωπα τόσο καὶ βάρβαρα καὶ τίποτα ἄλλο δὲν ἀποδείχουν παρά ὅτι εἶναι τὸ μόνο ἐλεεινὸ καὶ ἐκφραλισμένον κράτος στὸν κόσμον, τὸ ὁποῖο γρήγορα ἢ ἀργὰ θὰ φάη μοναχὸ τοῦ τὸ μοχθηρὸ κεφάλι του, ποτὲ δὲ οἱ εὐγενεῖς λαοὶ δὲν καταδέχονται νὰ προσβάλλουν ἢ καὶ νὰ παραβλάπτουν ἄλλους ὅταν τοὺς βρίσκουν ξεμοναχιασμένους καὶ ἀδυνάτους μέσα στὰ κράτη των, εἰς τὰ ὁποῖα ἴσα ἴσα πρέπει νὰ τοὺς δίνουν πᾶσα προστασία καὶ συδρομή, ἄλλὰ τὸ νὰ μιλά τινὰς μὲ βουργάρους καὶ νὰ θέλῃ νὰ τοὺς διδάξῃ τί θὰ πῆ πολιτισμὸς εἶναι τὸ ἴδιο σὰν νὰ μιλά πρὸς τὰ ἄλογα ζῶα, ὅπως ἦνε καὶ αὐτοί.

Ἄλλὰ θὰ ἔρθῃ ἡ ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποία θὰ τοὺς τὰ πληρώσωμε ὄλα μὲ τοὺς τόκους, ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ καὶ ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος. Βαραράχ, βαραράχ.

Φυλακαὶ

Λάρισσας. Σκεπάσματα εἰς τὰ κιούπια ποὺ πίνουμε νερὸ δὲν ἔχομε καὶ πᾶν καὶ κατουροῦν τὰ σκυλιὰ μέσα. (Μὰ πῶς διάολο ἀνασκαλόνουν ἀπάνω στὰ χεῖλια τους); ἓνα μπακάλη δὲν ἀφίνουν νὰ ἔχομε γιὰτὶ γυρεῦσιν τραμποῦκο. (Αὐτὸ πλέον κατήντησε ἑλληνικὸ ἔθιμο χωρὶς τὸ ὁποῖο δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ κἀνένα καλὸ.) Μισθὸ ἔχομε νὰ πάρωμε δύο μῆνες. (Θὰ περιμένετε ἀκόμη ἄλλους τόσους.) Τὸ ψωμί εἶναι γεμάτο τρίχες καὶ ἀπὸ καλαμπόκινο ἀλεύρι καὶ ὤμο. (Κι' αὐτὸ γίνεται γιὰ νὰ μὴ σᾶς πέφτῃ στὸ στομάχι καὶ καλομαθένετε), ὁ δὲ ἐπίστατης μας δὲ ξέρει νὰ μοιράσῃ δύο γαϊδουριῶν ἄχυρα, καὶ εἶναι ἀδικο καὶ νὰ ὑποφέρουν καὶ οἱ δυστυχεῖς ὑπόδικοι, ἔστω μὲ τὸ νὰ μὴ τελειώνουν τῆς δικαίαι των οἱ ἀνακριταὶ καὶ πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς εἶναι καὶ ἄθωοι. Οἱ φυλακισμένοι.

Σ. Παληανθρ. Αὐτὰ τὰ γράψαμε χιλιάκις φοραὶς ἀλλὰ εἶναι σὰν νὰ τὰ λέμε στὰ βᾶθη τῆς ἐρήμου. Ἐίπαμε πῶς φυλακαὶς στὴν Ἑλλάδα, εἶναι κάτεργα καὶ καταγώγια τῆς

ἱερᾶς ἐξετάσεως καὶ οὔτε θὰ διορθωθοῦν ποτέ. Εἶναι μαρτυρολόγιον, ὑπομονὴ λοιπὸν ὡς ποῦ νὰ βγῆτε ὄξω.

Σύρα.

Ὁ δάσκαλος τοῦ κεντρικοῦ σχολείου ποῦ ἔχομε ὄξω ὁ Κοινιδάρης δὲν ἐννοᾷ νὰ πᾶψῃ δέροντας τὰ παιδιὰ μας καὶ προχτὲς κόντεψε νὰ βγάῃ ἐνοῦς τὸ μάτι μὲ τὴ μαγχοῦρα. Καὶ ναὶ μὲν τί μπορεῖ νὰ περιμένῃ τινὰς ἀπὸ ἓνα σωστὸ δάσκαλο ποῦ τὴ μέρα τὸν ζουρλένουν τὰ παιδιὰ καὶ τὴ χίχτα ὡς τὰς δέκα γίνεται στουπὶ στῆς μαστίχαις, ὥστε τὸ πρῶν δὲν ἔχει μυαλὸ τί λέει καὶ τί κάνει.

Νὰ πῆσῃς ἀπάνω στὸν ὑπουργὸ, καὶ νὰ τὸν παρακαλέσῃς νὰ τὸν διορίσῃ ἐκτιμητὴ τοῦ ρακιοῦ καὶ τοῦ ρωμιοῦ καὶ νὰ τοῦ δώσῃ καὶ γνώμη γιὰ τὸ δασμολόγιον ποῦ θὰ κάνουν οἱ ταβερναρέοι. Ἐγὼ κ' ἐγὼ παιδί ποῦ εὐὸ γράφω αὐτὰ καὶ φοβοῦμαι μὴ μοῦ τὸ στραβώσῃ κῆμμιὰ μέρα. Ἐπὶ τέλους ἀδερεφῆ ἄς τὸν πᾶρ καὶ ἄλλοῦ ἐμεῖς ὡς τώρα καλοπεράσαμε Ἐρας πατέδας.

Σημ. Παληανθρ. Ὡς πρὸς τῆς μαστίχης ποῦ λέτε πῶς πίνει εἶναι ψέμματα, διότι τῆς πίνει γιὰ ἄρεξι, ὡς πρὸς δὲ τὸ ξύλο, ἔτσι λέει τὸ ἀρχαῖο γνωμικόν, ὅτι ὁ μὴ δαρεῖς ἀνθρώπος οὐ πεπαιδευταί, σώνει νὰ μὴ σκοτώσῃ μόνο κἀνένα.

Ὅπως

στὸν ἄρρωστο γνωρίζεται ἡ ἀσθένειά του ἀπὸ τὸ σφιγμὸ καὶ ἀπὸ τὴ γλώσσά του, ἔτσι καὶ εἰς τὰ ἔθνη ἡ κατάστασις των γνωρίζεται ἀπὸ τὴν οἰκονομική του κατάστασι καὶ ἀπὸ τὴ διανοητική του ἀνάπτυξι, ἢ γουν τὴν παιδεία.

Τώρα μὲ λίγα λόγια ἐρχόμαστε νὰ παρατηρήσωμε σὲ ποιά κατάστασι βρίσκεται τὸ ἔθνος μας καὶ τί ἀσθένεια τὸ δέρνει, ἀφοῦ ὄλοι ὁμολογοῦμε πῶς εἶναι ἄρρωστο, πῶς ὄλοι πάσχομε, ἀλλὰ ἀπὸ τί δὲν μπόρεσε ἀκόμη οὔτε ὁ σοφὸς γιατρός κόμης Ντὲ Κάστρος νὰ γνωρίσῃ.

Καταγινόμενος κι' ἐγὼ ἀπ' ἐδῶ καὶ 15 χρόνια στὴ μελέτη αὐτῆ τῆς ἀσθένειας τοῦ ἔθνους μας ὡς ἐφημεροδογράφος κατῳρῶσα τώρα τελευταία νὰ τὴν ἀνακαλύψω, ὅπως ὁ Δαμα-

Πάτρας.

Νά προσέχετε τούς παπάδες όταν μπκίνουν στα σπίτια σας τής πρωτομηνιαίς γιατί σουφρώνουν όπως τσάκωσαν ένα διάκο στη Πάτρα που σουφρώσε μιὰ ταμπακιέρα τήν πρωτομηνιά που πήγε ν' αγιάση.

Ένας άλλος δὲ παπᾶς που πήγε κι' αὐτός ν' αγιάση ἄμα που μπήκε στο σπίτι ἐράντισε πρώτα τὴ γυναίκα που τὴν βρῖκε μοναχὴ τῆς καὶ ἐπειδήτῆς ἐκείνη του εἶπε= Παπᾶ μου πρώτα τὴ εἰκόνα ἁγίας, τῆς ἀπάντισε ὁ φίλος= Καὶ καλλίτερη εἰκόνα ἀπὸ σένα εἶναι ἄλλη, Νά παπᾶς ἐτοιμολόγος μιὰ φορά, κατὰ χάρι δὲ μεγάλη δὲν τούς βάζομε τὰ ὀνόματά των γιὰ νὰ μὴ τούς πάρη μυρουδιά ἢ Πάτρα καὶ δὲν ἔχουν που νὰ σταθοῦν. Τούς διαβόλου τούς τραγογένιδες τί μᾶς σκαρώνουν. Μὰ παλάβωσαν πλιά.

Κόρις

Ὑπουργὲ τῶν Στρατιωτικῶν ἄκουσε ἀδερφε ἕνα λάθος που ἔκανες χωρὶς νὰ τὸ θέλῃς. Ἐπροχτὲς που μιλοῦσε ὁ Τρικούπης στὴ βουλή καὶ τὸν χειροκρότησαν καὶ ἀπὸ τὸ θεωρεῖο τῶν ὑπαξιωματικῶνδὲν ἦτανε οἱ ὑπαξιωματικοὶ πράγμα που δὲν ἦτανε τόσοσὸν ἀνόητοι νὰ τὸ κάνουν ποτὲ γνωρίζοντας καλὰ τὴ θέσι τους. Ἐκεῖνοι που χειροκρότησαν ἦτανε κάτι πολῖτες που εἶχαν τροπώσει ἐκεῖ μέσα.

Τώρα λοιπὸν σὲ παρακαλοῦνε νὰ τούς ἀφήσης νὰ ἔρχωνται στο θεωρεῖο τους ν' ἀκούνε κι' αὐτοὶ πῶς πάει τὸ ἔθις ἀφοῦ ὅλη τὴ μέρα τούς πεθένετε στὰ ποδάρια στὰ γυμνάσια, ἄλλοιῶτικα δὲ, δὲν εἶχαν καὶ τόσο κέφι νὰ χειροκροτήσουν ἴσα ἴσα ἐκεῖνον που μὲ τῆς σχαλαῖς τούς χαντάκωσε.

Ὅπως δὴποτε τώρα ἐσὺ καλὸς ἄνθρωπος εἶσαι, τὸν στρατὸ τὸν ἀγαπᾶς καὶ τὴν ἀδικία του δὲν τὴν θέλεις, λοιπὸν ἀνάκαλεσε τὸν πρώτὸ σου θυμὸ καὶ ἂν τὸ κάνῃς σοῦ ὑπόσχονται ὅλοι οἱ ὑπαξιωματικοὶ νὰ σὲ προβιάσουν ὑποδεκανέα.

Ἄν μου γυρέψουν νὰ σὲ δηλώσω, θὰ πῶ πῶς εἶσαι βουλευτῆς.

Ναύπλιο

Προχτὲς στὰ χαράματα διασκέδαζαν μερικοὶ στὸν Φαρομαχαλᾶ, ἀλλὰ τὴν διασκέδασι τους τούς τὴν χάλασε ἕνα ἀγγεῖον που ἐρρίχτηκε ἀπὸ ἕνα σπίτι καὶ αὐτοὶ μὲν ἐσώθησαν, ἀλλὰ οἱ γείτονες πῆγαν νὰ σκάσουν, διὰ ταῦτα λοιπὸν κάνουν προσεχτικὸ αὐτὸ τὸ σπίτι νὰ τούς ἀφίη ν' ἀναπτέουν λίγο καθαρὸ ἄερα, ἔπρεπε ὅμως νὰ τὴν πάθειαν οἱ κύριοι κανταδόροι διὰ νὰ μάθουν νὰ χαλοῦν τοῦ κόσμου τὴν ἡσυχία καὶ μάλιςκα τὰ χαράγματα, καὶ ἔτσι πρέπει νὰ τούς γίνεταί.

Κόρις

μαθητὰ Νικόλα Ζηλάκε στὸν Περαλᾶ νὰ κάνῃς φρόνιμα καὶ νὰ τυρᾷς τὰ μαθήματά σου καὶ ὄχι ἄλλο καὶ πολὺ σοῦ εἶναι κι' αὐτὸ.

Καὶ

σὺ μαθητὴ Κουνδοκίδη νὰ κάνῃς καὶ σὺ φρόνιμα καὶ ἂν δὲν κάνῃς τὸ ἴδιο μᾶς κάνε.

Κοντὰ

στὴ συνοικία τοῦ Ψυρῆ στὴ θέσι γανοτζιδίκα κάθεται ἕνας ἀόματος καὶ λέει τῆς τύχαις τῶν κοριτσῶν. Τὰ κορίτσια λοιπὸν τὸν ἔμαθαν καὶ τὰ ψηλαφίζει καὶ τὰ λέη τῆς μοῖρες καὶ τὰ ρεζικά των.

Βρὲ κορίτσια βρὲ κουτοκόριτσα κάθεστε καὶ ἀκούτε καὶ πιστεύετε τί σᾶς λέει αὐτὸς ὁ κύριος μετὰ Χριστὸν προφήτης, αὐτὸς ὁ στραβός. Δὲν ντρέπεστε νὰ σᾶς κοροϊδεύῃ, θέλετε νὰ μάθετε τὴ τύχη σας τὴν ἀληθινή. τὴν βεβαία καὶ τὴν σωστὴ, ἐλάτε νὰ σᾶς ψηλαφίσω γὼ καὶ νὰ ἦστε βέβαια ὅτι θὰ σᾶς βγάλω ὅλα καλορίζικα. Θὰ ἔρθετε; Δὲν ἔρχεστε; Αἱ τότε ποτὲ χαιρι καὶ προκοπὴ νὰ μὴ δῆτε καὶ ἔνδρα νὰ μὴν ἰποτάξε καὶ νὰ πεθάνετε ὅλα γεροντοκόριτσα Ἀμὴν.

Ἡ Νικόλη ρωμαντζάρεϊ στὴ Κηφισσᾶ

Κόρις

Ὑπουργὲ τῶν στρατιωτικῶν. Ἄνθρωπος ξένος ἀπὸ τὴ Συρία ἦρθε εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ πολέμησε μὲ τὸν Τσελεπίτσαρη καὶ ἐλαβόθηκε κιόλως καὶ δούλεψε καὶ στο ἵππικὸ τῆς χωροφυλακῆς ἅ χρόνια καὶ ποτὲ δὲν ἔπρεσε σὲ κανένα ἐγκλημα καὶ οὔτε ἔλαβε καμμιά ποινὴ, τώρα λοιπὸν τωυδόθηκε τὸ ἀπολυτήριό του, καὶ ἐπειδὴ δὲν ἔχει τί νὰ κάνῃ ἐδῶ καὶ πῶς νὰ ζήσῃ, σὲ παρακαλᾶ νὰ τοῦ δοθῇ μπάρε μου ὁ ναυλός του νὰ πάῃ στὴ πατρίδα του νὰ ἡσυχάσῃ, γιατί εἶναι ἄμαρτία ξένος αὐτὸς νὰ χύσῃ τὸ αἷμά του γιὰ μᾶς καὶ τώρα νὰ τὸν ἀφήσωμε νὰ ψοφήσῃ τῆς πείνας. Κάνε λοιπὸν ἐλεημοσύνη καὶ ἀντίο.

Στὸ

δρόμο τοῦ Πραξιτέλους που εἶναι κοντὰ στοὺς ἁγίους Θεοδώρους, ὅπου εἶναι τοῦ Μάϊ τὸ ταβερνοξενοδοχεῖο εἶναι τὸ οἶνοπωλεῖον τοῦ Γ.Σ Ἀλαφούζη, ὅπου ὑπάρχουν κρασὰ τῆς Σαντορίνης πρώτης ποιότητος, μπρούσκα, ἄσπρα, μαύρα καὶ μπορντὸ καὶ βυσάντο μαῦρο καὶ ἄσπρο καὶ Ἄ α ἰ δ α χρονῶν ἐξ καὶ δέκα καὶ ρετσίνατο καθαρὸ.

Προσέλθετε οὖν, πιέτε ἐμφρανθῆτε καὶ μποτηλιάρετε καὶ γιὰ τὰ σπίτια σας, διότι δὲν θὰ βρῆτε ἄλλου καλλίτερα.

Ζητεῖται

ἀντικαταστάτης πληροφορίας εἰς τὸ Πρακτορεῖο τῶν Ἐφημερίδων.

Εἰς τὸ Τυπογραφεῖον

τοῦ κυρ Τρίμη, που εἶναι ἐκεῖ κοντὰ στοὺς ἁγίους Θεοδώρους καὶ ἀπέναντι τοῦ Γερμανικοῦ φούρνου, ἐκτυποῦνται προσκλητήρια κηδειῶν, καὶ μνημοσύνων εἰς τιμὰς πολὺ συγκαταβατικάς, ἦγουν διὰ 50 ἀντίτυπα δρ. 5, διὰ 75 δρ. 6,50, διὰ 100 δρ. 8, διὰ 150 δρ. 10, καὶ διὰ 200 δρ. 12, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ χάρτου ἀρίστης ποιότητος.